

عنوان مقاله:

اخذ اجرت از طرفین دعوا برای قضاوت

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای فقهی و اصولی، دوره 7، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

حمید مسجد سرائی - دانشیار فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه سمنان - ایران

محمدحسن نجاری - دانش آموخته دکتری فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه سمنان؛ سمنان - ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مسائل بحث برانگیز و مورد ابتلا در امر قضا، جواز یا عدم جواز دریافت مستقیم هزینه های دادرسی از جمله اجرت و مزد قاضی از طرفین دعوی است. مشهور فقهای امامیه اخذ اجرت از طرفین دعوی را جایز ندانسته و معتقدند امرار معاش قاضی غیرممکن باید از طریق بیت المال صورت پذیرد. درمقابل، گروه دیگری از فقها معتقدند که ادله بیان شده از سوی مشهور فقها، صلاحیت اثبات نظریه حرمت را ندارد. در این پژوهش، هردو دیدگاه و ادله آن ها بررسی شده است و ضمن رد دیدگاه مشهور، نظریه جواز که با اصول و قواعد حاکم بر فقه قضایی اسلام سازگارتر است، تقویت و ترجیح داده شده است و نیز ثابت گردیده است تا زمانی که می توان اجرت قاضی را از طرفین دعوی ستاند، دلیلی بر تحمیل چنین بار سنگینی بر دوش بیت المال وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

قضا، رشوه، اجرت، ارتزاق قاضی، بیت المال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1296563>

